

[Ib Christensen.]

høje ting. Det må man også erkende på andre væsentlige og centrale områder, også områder, der vedrører den økonomiske politik i allerhøjeste grad. Så kan regeringen tjene landets interesser, så kan den overleve, og så kan folketinget fungere. Og hvis vælgerne har ytret noget ved dette valg – og de har ytret mange ting – så er det vel i og for sig ønsket om, at folketinget kan fungere.

Wilhelm (VS):

Statsministeren havde en bemærkning om, at fra det, han kaldte venstrepartierne, var der opfordring til at se til den side og finde samarbejdsmulighed til den side. Det er jo noget, vi snart er vænnet til, altså at blive slået med i puljen dér, når statsministeren, økonomiminister og andre er lidt summariske i deres gennemgang. Det kan jeg da godt forstå, at man kan være, men jeg bliver altså nødt til at korrigere endnu en gang: vi har så lidt i dag som tidligere appelleret om den slags til socialdemokratiet. Vi ved, det vil være tåbeligt. Vi tager socialdemokratiet for pålydende. Vi erkender socialdemokratiets rolle, som socialdemokratiet selv har defineret den, og ud fra det synspunkt vil det være tåbeligt at appellere til socialdemokratiet om at samarbejde til venstre side.

Jeg skal indrømme, at med den nye socialdemokratiske ordfører er det pålydende måske nok lidt mere forvirret, end det har været tidligere. Den nye socialdemokratiske ordfører sluttede med at indbyde til åbent samarbejde, men jeg må sige, at det er svært at tage den slags særlig alvorligt. Vi gør det i hvert fald ikke i VS. Den samme ordfører sagde udtrykkeligt, at man ikke ønskede forskellige flertal med skiftende partnere fra sag til sag. Den samme ordfører glædede sig udtrykkeligt over, at venstrefløjen ikke havde nogen fremgang, og den samme ordfører underkendte venstrefløjens partierne enhver berettigelse. Han glædede sig ganske vist samtidig over, at der, som han sagde, var et nyt flertal på en række områder, som f. eks. det uddannelsesmæssige, imod de sociale nedskæringer, imod indgreb over for arbejdsmarkedets parter osv. Det er den anden eller tredje eller fjerde helt grundlæggende selvmodsigelse i den ordførertale, for det nye flertal, det findes altså ikke uden de venstrefløjenspartier.

Den samme ordfører havde en bemærkning

om, at i hvert fald han, måske partiet, endelig havde erkendt, at den krise, man stod i, den kunne man ikke producere sig ud af, men man insisterer på samarbejde med de partier, der stadig væk fuldstændig blindt har tillid til, at denne her krise kan man producere sig ud af med eksportstøtteordninger osv., som ordføreren også nævnte som disse ting, der ikke rakte til.

Jeg synes nok, statsministeren var noget mere konkret i sit pålydende. Der var tre kriterier for, hvem man kunne samarbejde med. Betingelsen var en sammenhængende økonomisk politik, som for det første var ansvarlig, for det andet havde et rigtigt socialt sigte og for det tredje var til fremme for beskæftigelsen. Men vi ved jo godt, hvad der tænkes på, og vi ved jo godt, at den samme statsminister i valgkampen appellerede til styrkelse af augustpartierne.

Ansvarlig, sammenhængende økonomisk politik. Det er jo ikke noget, man sådan kan sige ud i den blå luft. Det er jo et spørgsmål, hvad og hvem man er ansvarlig over for. Er man ansvarlig over for de 200.000 arbejdsløse? Er det det, der er kriteriet? Det har det i hvert fald ikke været hidtil. Det er heller ikke det, der bliver kriteriet med det samarbejdsrend, som statsministeren lægger op til.

Et rigtigt socialt sigte, blev der så sagt. Er det det, der er kriteriet? Det er det samarbejdsrend, som har vist det rigtige sociale sigte med at fjerne EFG-lønnen, med at gennemtvinge i tusindvis af fyringer ved daginstitutioner og andre steder. Det er det rigtige sociale sigte, som blev demonstreret med den åbne adgang til spekulationsgevinsterne ved udstykningen af ejerlejligheder. Det var det andet kriterium.

Det tredje var altså, at denne sammenhængende økonomiske politik skulle fremme beskæftigelsen. Det siger statsministeren, som hidtil i de foregående to år med sit parti har stemt imod ethvert af de forslag om beskæftigelsesfremme, vi andre har lagt frem, også selv om man ikke kunne bestride, at det statsfinansielt var overskudsforlag, og at det var forslag, der endda bedrede betalingsbalancen.

Vi ved, hvad der ligger i de tre kriterier, for det har vi fået demonstreret tydeligt i de to år, der er gået. Blandt andet af den grund deltog VS heller ikke i dag i appellerne til socialdemokratiet om at skele til den side, for vi ved godt, hvad der ligger i den måde, socialdemokratiet tolker sin valgsejr på.